

Під тиском суспільно-політичних подій тієї доби, закарпатське греко-католицьке духовенство розділилося на два різновекторні ідейні табори – москвофільський та австрофільський. Особливість концепції полягала в тому, що об'єднання слов'янських народів розглядалося не як політичне згуртування навколо Росії, а як «процес культурного єднання слов'ян», створення «літературної вільної слов'янської держави». Будителі-москвофіли вбачали в Росії гаранта і захисника прав слов'янських народів, а тому радо зустріли російську армію, кинуту Миколою I на придушення угорської революції на Закарпатті і в Угорщині.

Створення у 1867 році дуалістичної Австро-Угорської монархії негативно вплинуло на Греко-Католицьку Церкву та на національний рух на Закарпатті. У 1771–1867 рр. Греко-Католицька Церква на Закарпатті зазнала злетів (канонізація Мукачівської та Пряшівської єпархій, збільшення кількості парафій та вірників) і падінь (початковий етап її мадяризації). Утім саме інституційне оформлення Греко-Католицької Церкви стало найбільш яскравим виявом національної свідомості українців Закарпаття.

Позитивним наслідком протистояння духовних лідерів, мукачівських владик спробам денационалізації українців стало утвердження рідної мови у релігійних обрядах, науці та освіті. Водночас, подальший науковий інтерес становить всебічне дослідження розвитку і становлення системи греко-католицьких шкіл на Закарпатті.

EUPHEMISMS IN ENGLISH AND FRENCH

Рутило А. М.

*студентка факультету іноземних мов
Тернопільський національний педагогічний університет
імені Володимира Гнатюка
м. Тернопіль, Україна*

In the previous decade the euphemisms formation process proceeds with special intensity. This is explained by the fact that in the modern world one of the most important factors promoting euphemisms formation, and their fastening in a language is their ability to be a powerful tool of new public sets formation, and euphemisms receive extremely wide circulation in socially significant spheres of speech activity.

The term 'euphemism' is generally understood as an innocuous word or expression used in place of one that may be found offensive or suggest something unpleasant. Some euphemisms are intended to amuse, while others use bland, inoffensive terms for concepts that the user wishes to downplay. Euphemisms may be

used to mask profanity or refer to taboo topics such as disability, sex, excretion, or death in a polite way.

If to refer to etymology the term 'Euphemism' comes from the Greek word *euphemia* which refers to the use of 'words of good omen'; it is a compound of *eû*, meaning 'good, well', and *phémē*, meaning 'prophetic speech; rumour, talk'. *Eupheme* is a reference to the female Greek spirit of words of praise and positivity, etc. The term *euphemism* itself was used as a euphemism by the ancient Greeks; with the meaning "to keep a holy silence" (speaking well by not speaking at all)

In most cases euphemisms are not simply stylistic synonyms or substitutes of some language unit, they displace an emotional dominant and offer new treatment of a certain phenomenon, contain a new morally-ethical estimation of the phenomenon. Their literal translations are very, very far from their real meanings

Thus, euphemisms function in modern French and English mass media language for a number of the pragmatical reasons:

- from a politeness or political correctness principle
- Softening of something that is unpleasant for speaker.
- Softening of something that is unpleasant for receiver.
- Masking the reality. Chosen terms do not just soften the word or phrase, but obscure the essence of the phenomenon.

As analysis shows the phenomenon of Euphemia became so widely spread that it is applied even to the words that have never been euphemised before: divorced – *traic*, newly single, maiden name – *birth name*, car wreck – *car accident*, cleaning woman – *domestic*, bathrobe – *hostess gown*, butcher – *meat cutter*, drugstore – *pharmacy*, unwed mother – *single mother*.

It seems, even the feeling of fault is erased, when abortion turns into the abbreviation «*IVG*» («*interruption volontaire de grossesse*» – abortion), transforming it to something the neutral, deprived of constraint feelings:

«L'*IVG* est désormais pratiquée en toute sécurité à la clinique mutualiste de Saint-Etienne. Près de 50 patientes sont prises en charge chaque mois dans le service du Dr Triollier».

On the other hand, euphemisms are applied to hide the truth or the fact of illegal practices and to obscure the earnestness of problems «the national responsibility for such *malpractices*», «...Tories unrepentant over *misleadingly edited* Keir Starmer TV footage», «Charity says sorry for giving *rough sleepers*' details to Home Office»

Our work has led us to the conclusion that euphemisms have become not just the mean for softening unpleasant notions in communication, but the main tool of political correctness that is vastly used in formal discourse.

Література

1. Баскова Ю. С. Эвфемизмы как средство манипулирования в языке. Краснодар, 2006. С. 62.
2. Заварзина Г. А. Эвфемизмы как проявление «политической корректности». Москва, 2006. № 2. С. 54–57.

3. Лопатюк В. О. Euphemism, или как красиво поговорить о запретном. 2008. № 8. С. 34.
4. Sadovnikova M. N. Euphemisms in language of the French mass media. *Pragmatical Aspect*. 2016. № 3. С. 69–74.

THE IMPORTANCE OF CULTURE IN FOREIGN LANGUAGE LEARNING

Синява Т. В.

*студентка факультету іноземних мов
Тернопільський національний педагогічний університет
імені Володимира Гнатюка
м. Тернопіль, Україна*

Culture may be defined as a ‘social heredity’ transmitted from one generation to another generation with the accumulation of individual experiences, or a mode of activities differentiating people of one society from another society. Culture cannot be a biological phenomenon but a learned pattern of social behavior to be followed. It is a wonderful and unique phenomenon of human society with colorful diversity always changing its patterns which is the greatest beauty of human society. Culture forms beliefs, conveys ideas, and shares knowledge on customs and values. All of these characteristics are communicated through language which is an integral part of culture.

There have been popular speculations regarding the relationship of language with culture and thought. An American anthropologist, Sapir (1921), argues that culture and thought are language dependent on account of conveying the implicit meaning and inherited patterns of life. The acquired knowledge on such patterns reveals ones identity through the ways of thinking, feeling, acting, and behaving in a cultural context. Moreover, the cultural context determines the way people interact and make perceptions regarding any situation or the object of life. Thus, the existence of language into culture serves the means of communication among the individuals of a society.

Language and culture cannot exist independently: each is the shadow of the other to such an extent that language meaning can frequently be obscured if there is no recognition of cultural values. Using a communicative approach in the teaching of language involves teaching many aspects of the culture of the language too. Discussing the importance of cultural awareness in language teaching in his foreword to *Cultural Awareness* Formalin and Steeples, 1993), Alan Malay points out that "the concept of ‘culture’ has become something of a fashionable cliché in language-teaching circles in recent years." This being said, however, he feels that "culture" is an important